

GEROEPEN DOOR CHRISTUS

Recent hebben wij weer Pinksteren gevierd. Het feest van Gods Geest. De Vader heeft Christus geroepen en gezonden. De opgestane Christus roept en zendt door de Geest zijn eerste leerlingen. De apostelen worden van angstige mensen gemaakt tot enthousiaste missionarissen. Zij worden geroepen om te getuigen van de onvoorwaardelijke liefde van God in Christus. Eerst in Jeruzalem maar al snel in het Heilig Land en het hele Middellandse Zeegebied. Uiteindelijk heeft het evangelie de gehele wereld bereikt. Rond Pinksteren worden in onze bisdommen priesters en diakens gewijd. Dit jaar ontving diaken Frits Hendriks in de Sint Jan zijn priesterwijding.

Roeping en toetsing

Roeping is binnen onze Kerk nooit een individuele en subjectieve zaak. Iedereen die gelooft geroepen te zijn, wordt door de Kerk getoetst. Concreet gaat het dan om de docenten van de opleiding. De geloofsgemeenschap is bij de toetsing betrokken via een stageparochie. Uiteindelijk ontvangt de bisschop dus allerlei adviezen en getuigenissen voordat een wijding plaatsvindt.

Taak van de priester

Een joodse priester in het Oude Testament is een offeraar. In de Tempel van Jeruzalem worden eindeloos veel offers opgedragen. In het Nieuwe Testament zien wij een belangrijke verschuiving van de Tempel naar Christus. Breek deze Tempel af en Ik zal hem in drie dagen doen herrijzen, zegt Jezus in het Evangelie. Christus is de nieuwe Hogepriester, die door het offer van zijn leven verzoening realiseert. De katholieke priester mag dat unieke levensoffer van de Heer presentstellen in de Eucharistie. Niet voor niets noemt het Tweede Vaticaanse Concilie (1962-1965) dit sacrament bron en hoogtepunt van het christelijk leven. Het offer van Christus wordt dus niet herhaald maar, in kracht van de Geest, door de priester tegenwoordiggesteld. In dat kader heeft de Utrechtse theoloog Henk Schoot wel eens gesproken over plaatsbekleding als plaatsverlening. De priester treedt terug en maakt plaats voor Christus. De priester is dienstbaar aan de levende Christus.

Synodaal proces

Paus Franciscus heeft alle katholieken uitgenodigd om deel te nemen aan het synodaal proces. Synode betekent letterlijk samen op weg. Als volk van God zijn allen die het doopsel hebben ontvangen, samen op weg naar de definitieve ontmoeting met God. De herontdekking van de Kerk als volk van God vraagt een verdere doordinking en praktische invulling. Door het doopsel deelt iedere gelovige in het gemeenschappelijk priesterschap. De gewijde priester is primair dienaar die de gelovigen dicht bij Christus en het Evangelie moet houden.

Brief van onze paus

Begin mei schreef onze paus een brief aan alle parochiepriesters. Paus Franciscus toont zijn grote dankbaarheid voor de toewijding en de pastorale dienst van de priesters. De priesters kennen het leven van Gods volk van binnenuit. Niet alleen de vermoeidheden en noden maar ook de vreugden en de rijkdommen. Priesters worden uitgenodigd zich in te zetten voor een synodale en missionaire Kerk in het vaste vertrouwen dat het hen nooit zal ontbreken aan Gods genade. In kracht van God kan de priester Gods Woord verkondigen en met de gemeenschap samen- komen voor het vieren van de Eucharistie. De priester is geroepen om recht te doen aan de door God geschonken talenten van de gelovigen en te helpen deze gaven optimaal tot bloei te laten komen. Zo kunnen verborgen schatten aan het licht worden gebracht. De priester kan zo grote en kostbare mogelijkheden van het Gods volk naar boven halen. Steeds weer gaat het dan om de weg van de onderscheiding. Het gaat om een “gesprek in de Geest” tussen priesters en andere leden van het volk van God. Uiteindelijk wordt de Kerk dan een gemeenschap van broeders en zusters rondom de levende Christus.